

El caos que ve

El Parlament balear podria ser un caos durant la pròxima legislatura ja que serà molt difícil assolir cap majoria de Govern estable.

Una enquesta recent publicada a Balears augura que la fragmentació del vot, sobretot esquerrà, farà un Parlament en el qual serà gairebé impossible formar majoria.

El valor de l'enquesta publicada per *Última Hora* el passat diumenge dia 29 de juny radica sobretot en el fet que confirma allò que es podia deduir del resultat de les eleccions europees d'un mes abans. Que o canvien molt les coses en els deu mesos que falten, o en els comicis autonòmics de l'any vinent hi haurà tanta dispersió del vot entre tantes can-

didatures que serà llavors impossible establir majories de govern. Dit d'una altra manera, que a hores d'ara la probabilitat més alta és que el Parlament balear sigui un caos.

L'enquesta. Allò més cridaner del sondeig d'intenció de vot esmentat –elaborat per l'Institut Balear d'Estudis Socials, IBES– és que el PP rep un fort càstig. Passa del 46% a les eleccions de maig de 2011 al 38%, la qual cosa li suposa una minva espectacular d'escons: de 35 a 27 –la majoria absoluta en són 30–. Davant d'aquesta caiguda, la lògica deducció a primera vista hauria de ser que la majoria alternativa progressista estaria assegurada. Doncs no. La raó és que el PSOE continua rebent també un càstig molt sever dels electors. Així, segons l'enquesta, passaria d'un 25% dels vots –comptant-hi els de la coalició PSOE-Pacte d'Eivissa– a escassament el 20% d'ara, i reduiria el seu grup parlamentari dels actuals 18 diputats a 14 a tot estirar.

En tercer lloc apareix Més, la coalició formada per PSM, IniciativaVerda i ERC, que no aconsegueix aprofitar l'enfonsament del PSOE –com sí que feia històricament el PSM– perquè únicament sumaria 1 escó sobre els 5 que ara té.

Davant de la reducció de força del bipartidisme i que el tercer partit no recull la minva dels dos grans, la conseqüència lògica és que entrarien a la cambra autonòmica els partits fins ara extraparlamentaris. En efecte, Podem, igual que ja va passar en els comicis europeus, seria la gran sorpresa en cas que les eleccions autonòmiques es convoquessin ara mateix. Obtingria un espectacular resultat a cada illa de manera que sumaria un grup parlamentari de 5 diputats. Esquerra Unida entraria amb força, després d'haver perdut la representació el 2011, amb 3 escons que, per ventura, podrien arribar a 4. UPyD també s'asseuria als bancs parlamentaris, amb 2 diputats. I, finalment, el partit regionalista, el

PI (Proposta per les Illes) no tindria clar encara si podria sumar prou vots per fer l'escó o bé –diu l'enquesta que també pot ser– quedar-ne fora.

Val a dir que aquests resultats són els que l'empresa demoscòpica arrisca com a fruit del seu treball sobre allò expressat pels enquestats. O sigui, és el producte del que se sol dir “la cuina”. Al contrari que la majoria d'aquest tipus de sondejos, *Última Hora* i IBES també publiquen la intenció directa de vot. És a dir, allò que sense cap “cuina”, sense aplicar-li cap ponderació, respon la persona enquestada a la pregunta: “Si les eleccions autonòmiques fossin demà, a qui votaria?”.

Aquesta dada, primer de tot, mostra que hi ha un alt percentatge d'electors que diuen estar “indecisos” sobre si votar o no, i si fos que sí a qui: un 40,5%. Entre els decidits el partit més estimat és el PP amb un 14,5%, en segon lloc el PSOE amb només un 6%, en tercer Podem amb el 5,5%, en quart Més amb el 4,2%, en cinquè EU amb el 2,3%, en sisè el PI amb un 1,3% i en setè UPyD amb el 0,8%.

De la intenció directa de vot no es poden treure conclusions perquè és molt fàcil equivocar-se si no s'és un expert fent enquestes. Sobretot si es tracta del partit més petit. Però en aquest cas amb relació als grans sobta que entre PP i PSOE es doni tanta distància i, encara molt més, que els socialistes únicament quedin mig punt per sobre de Podem.

Les fonts d'IBES consultades consideren com a “probable” que en els pròxims mesos hi hagi “canvis” sobre aquesta intenció de vot. Expliquen que “no es pot descartar que [l'enquesta actual] sigui encara una mena de reflex de les eleccions europees”. Malgrat aquestes reserves, donen molta importància a la “caiguda del bipartidisme” i sobretot a la “del PSOE” que podria configurar un potencial Parlament “molt complicat”.

Ingovernable. La possibilitat d'una cambra ingovernable és el temor que alguns dels polítics consultats tenen. “No crec que nosaltres baixem tant com es diu, no crec que quedem per davall del 40%, però si ho féssim seria ver que estaríem davant d'un panorama molt complicat perquè, qui governés, ho faria amb molta debilitat, si és que algú aconseguís formar govern”, diu un càrrec del PP de Palma. En públic la consigna és que, com expressa Mabel Cabrer, portaveu parlamentària conservadora, “bona part del 40% d'indecisos són realment votants nostres que tornaran a votar-nos, tenim deu mesos per endavant per convèncer-los i no tinc dubte que ho aconseguirem”.

En el PSOE volen sobretot deixar constància que “hi ha una majoria progressista”, diu en públic Vicenç Thomàs. Però un altre dirigent socialista confessa des de l'anonimat que veu “un caos” com l'opció “més probable” si Podem continua “llevant-nos suports

entre les nostres bases”. La preocupació en el si del partit liderat per Francina Armengol és molt alta. Enmig de la situació federal, que consideren com a “intranquil·litzadora”, el PSIB lamenta que les primàries celebrades el passat abril no hagin servit per aturar la sagnia de vots –a les europees en va perdre 40.000, 2.000 més que el PP–, i que res de tot el que ha fet a l'oposició els últims anys, especialment el protagonisme que ha volgut Armengol en la lluita contra la política lingüística del PP i el suport a les rebel·lions dels docents contra el Govern, ha servit per capgirar la intenció de vot, que continua en caiguda lliure. Els socialistes miren amb por cap a Podem. Si el nou partit no se suma a EU i segueix amb l'estratègia d'erosionar-los “no sé què passarà, la veritat és que estam davant d'una situació completament nova i de moment no sabem com enfrontar-nos-hi”. I allò que més preocupa “és que si nosaltres baixem encara més, la possibilitat de formar una majoria estable alternativa al PP s'esvaeix”.

Des de Més, Biel Barceló, el portaveu, pensa que “el bipartidisme s'està acabant” i que “qualsevol govern” que pugui ser possible haurà de sortir de pactes i ho considera bo. Per la seva banda, tots els partits extraparlamentaris –Podem, EU, UPyD i PI– troben que està assegurada la respectiva representació i la “fi del bipartidisme”.

Miquel Payeras

EU es posa nerviosa amb Podem

Aquest passat cap de setmana es va reunir el consell polític d'Esquerra Unida a Balears. Si no es produïren canvis sobre allò previst, es va decidir que la formació intentaria un altre pic “obrir-se” a tota la resta de forces progressistes per tal de configurar “un pol d'esquerres” que pugui guanyar el PP a les eleccions autonòmiques i locals de l'any que ve a les Illes. Segons el coordinador general d'EU, Manel Carmona, és el que “sempre hem intentat” des del temps de l'acord amb el PSM que forjà el Bloc per Mallorca el 2007 (PSM, EU, ERC i Els Verds), i en això mateix estan ara. No obstant, a ningú no se li escapa que el destinatari de l'oferta és Podem, per mor del qual creix el nerviosisme a la formació balear –igual que a la federal– després dels resultats de les eleccions europees. La cúpula illenca confiava de superar clarament la fron-

tera dels dos dígitos, fer més del 10%, però no fou així per culpa de la irrupció del nou competidor, que bloquejà la progressió d'EU.

Per la seva banda, Podem continua amb el seu procés de constitució. Ho fa a través de la creació de “cercles”. Al contrari dels altres partits, no té “agrupacions” sinó això, “cercles”. Per territoris o àmbits sectorials. Tant en un poble com en un barri com també en un sol carrer, o entre un grup de professors o professionals de qualsevol altre àmbit, es pot crear una assemblea bàsica, el “cercle”. Llavors, el mes d'octubre és previst que puguin d'alguna manera –no explicitada encara– coordinar tots els “cercles” en el que serà l'estructura definitiva del partit. Això sí, segons asseguruen, “sempre seguirem amb el sistema assembleari” com a mode de funcionament.